

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ravn): Udvalget har holdt tre Møder og haft Samraad med Arbejds- og Socialministeren i de to Møder, men har ikke kunnet blive enig. Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal, og Flertallet indstiller Lovforslaget til uændret Vedtagelse i det høje Landsting.

Mindretallet har stillet Ændringsforslag og har ogsaa i Betænkningen fremført særlige Udtalelser. Ordføreren for Mindretallet vil formentlig motivere Mindretallets Stilling her.

Jeg skal paa Flertallets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uændret og anbefale at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag.

H. P. Johansen: Da denne Sag var til første Behandling her i Tinget, tillod jeg mig at stille et Spørgsmaal til den højtærede Minister, nemlig om Ministeren vilde tage Initiativ til, at der i den nærmeste Fremtid foretoges en Revision af hele Ulykkesforsikringsloven og især en Revision af de i Loven gældende Takster. Paa dette mit Spørgsmaal svarede Ministeren, at der meget vel kunde tiltrænges en Revision paa dette eller hint Omraade, og at Ministeren ikke var uvillig til at foretage Forarbejder i saa Henseende. Dette Synspunkt har Ministeren gentagne Gange nævnt i Udvalget, men med Tilføjelse af, at saadanne Forarbejder maaske kunde tage lang Tid. Inden for mit Parti har vi forstaaet Ministeren saaledes, at Ministeren mente, der kunde gaa maaske et Aar og maaske to Aar med saadanne Forberedelser, det kunde Ministeren ikke sige noget bestemt om, og det er denne Uvished med Hensyn til Tidspunktet for at foreslaa Ændringer, der har gjort mit Parti betænkeligt og foranlediget, at vi har stillet Ændringsforslag her ved Lovforslagets anden Behandling.

Vort Ændringsforslag gaar ud paa, at der senest d. 1. November 1946 skal forelægges Rigsdagen et Forslag til Revision af Ulykkesforsikringsloven. Sagen er jo den, at der efterhaanden er blevet et Misforhold, et ret alvorligt Misforhold imellem, hvad

der gives i Erstatning f. Eks. til Besættelsestidens Ofre, visse søfarende og Krigsinvalider paa den ene Side, og hvad der paa den anden Side gives i Erstatning til de Arbejdere, der kommer til Skade paa deres Arbejdsplads. Jeg tror i øvrigt, alle er enige om, at den Arbejder, der kommer til Skade paa sin Arbejdsplads, faar en efter de nuværende Forhold alt for ringe Erstatning, det være sig som Dagpenge, Invaliditets-erstatning eller Erstatning til efterladte i saadanne Tilfælde, hvor Ulykkestilfældet er saa alvorligt, at det medfører Dødsfald. Men det mest iøjnefaldende ved denne Lovgivning er vel nok de Dagpenge, der ydes, og som i Øjeblikket kun udgør 7 Kr. 40 Øre pr. Dag; ved det Lovforslag, der samtidig er til Behandling, foreslaas en lille Forhøjelse til 7 Kr. 90 Øre pr. Dag. Det er jo noget, der siger sig selv, at ingen Familieforsørgere kan klare Udgifter til Husleje og Skatter og alle de andre nødvendige Ting for dette Beløb. I Virkeligheden ligger det saadan, at de Mennesker, der kommer til Skade og bliver henvist til at leve af disse Dagpenge, har kun to Muligheder, Socialkontoret eller Laanekontoret.

Men nu kan man jo stille det Spørgsmaal, om det kan lade sig gøre at udarbejde et Revisionsforslag til den nævnte Tid, til 1. November 1946. Jeg er selvfølgelig godt klar over, at man kan lægge Arbejdet saa bredt an, at det ikke kan naas. Hvis man giver sig til at undersøge Lovgivningen i en hel Række andre Lande o. s. v., vil det tage mere Tid, men jeg maa paa den anden Side mene, at der kan udarbejdes et forsvareligt Forslag paa en 6—7 Maaneder, et Forslag, der kan forelægges og kan danne Grundlag for Rigsdagens Arbejde med en Revision af denne Lovgivning, og jeg tilføjer, at jeg synes ikke, man kan lade de ulykkeramte vente i Aarevis paa en Forbedring af deres Kaar.

Jeg anmoder altsaa her om to Ting, for det første at man vedtager Socialdemokratiets Ændringsforslag, det Forslag, der vil blive den nye § 5, og for det andet, at Ministeriet lægger Arbejdet saaledes til Rette, at den foreslaaede Frist kan overholdes med Hensyn til Ændringen i Loven. Og saa skal jeg blot tilføje, at det, som jeg og mit Parti helst havde set, var, at man allerede nu ved denne Løjlighed, ved Be-